

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ**Αθήνα, 8 Σεπτεμβρίου 2003**

Ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κώστας Σημίτης παρέστη σήμερα το μεσημέρι στην κηδεία του ιστορικού στελέχους του Κινήματος Ευάγγελου Γιαννόπουλου, επί έτη διατελέσαντος βουλευτή και υπουργού.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία που εψάλη στον Ιερό Ναό των Αγίων Θεοδώρων στο Α' Νεκροταφείο χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλου και συλλειτουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσόστομου, παρέστησαν επίσης ο Πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης, σύσσωμο το Υπουργικό Συμβούλιο, ο Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Νίκος Κωνσταντόπουλος, εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, συναγωνιστές του Ευάγγελου Γιαννόπουλου κατά την περίοδο της Εθνικής Αντίστασης και κατά την περίοδο της χούντας των συνταγματαρχών, η ηγεσία του Δικηγορικού Συλλόγου της Αθήνας, σημαίνοντες παράγοντες της δημόσιας ζωής και πλήθος κόσμου.

Μετά την εξόδιο ακολουθία, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, στον επικήδειο λόγο του, είπε τα εξής:

«Ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος φεύγει από κοντά μας αφήνοντας μια ανεκτίμητη προσφορά στην πατρίδα, τον ελληνικό λαό και τη δημοκρατική παράταξη για περισσότερα από 60 χρόνια.

Η πολιτική δράση του ξεκινά από τη δικτατορία του Μεταξά το '36 για να συνεχιστεί ως τις μέρες μας. Κάθε γενιά από τον πόλεμο και μετά γνώρισε και είδε τον Ευάγγελο Γιαννόπουλο, όχι μόνο να συμμετέχει στις τάξεις της, αλλά και να αγωνίζεται με θάρρος και πάθος στην πρώτη γραμμή.

Από την εποχή της Αντίστασης τη δεκαετία του '40 και την εποχή του 1-1-4 και του Ανένδοτου Αγώνα τη δεκαετία του '60, ως την εποχή της Αλλαγής τη δεκαετία του '80. Αλλά και αργότερα στη σημερινή εποχή του αγώνα και της προσπάθειας για τον εκσυγχρονισμό, την πιο ισχυρή Ελλάδα, την Ελλάδα ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών. Παντού και πάντοτε παρών. Πρωτοπόρος στους αγώνες κάθε εποχής και μακριά από κάθε είδους συντηρητισμούς, **ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος ήταν ένας αγωνιστής για όλες τις εποχές.** Την πολιτική, κοινωνική και επιστημονική του διαδρομή σημάδεψε το αίσθημα του χρέους, της ευθύνης και του καθήκοντος.

Πολέμησε στο αλβανικό μέτωπο, όπου και τραυματίστηκε σοβαρά. Αυτό δεν τον εμπόδισε να συμμετάσχει ενεργά στην Εθνική Αντίσταση, ως διοικητής τάγματος του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Σαράντα χρόνια μετά, χάρη στους πολιτικούς αγώνες και του «καπετάνιου» Ευάγγελου Γιαννόπουλου, το ελληνικό κράτος αναγνώρισε επίσημα την Εθνική Αντίσταση.

Γόνος φτωχής οικογένειας χρειάστηκε να αγωνιστεί μόνος του από τη μαθητική του ηλικία για κάθε επόμενο βήμα στη ζωή του. Οι σπουδές, η ανάδειξη στη δικηγορία, τα πολιτικά αξιώματα ήρθαν με εργασία, αγώνα και μόχθο. Σε κανένα σημείο της εντυπωσιακής διαδρομής του δεν ξέχασε την προέλευσή του. Περήφανος, ακέραιος και γενναιόδωρος με όλους και ιδιαίτερα με τη νέα γενιά, επεδίωκε και πετύχαινε τη δική του πρόοδο να τη θέτει στην υπηρεσία του λαού και της χώρας.

Επιστήμονας με πλούσιο συγγραφικό έργο, τον διέκρινε ταυτόχρονα το σπάνιο θάρρος και το ασυμβίβαστο δημοκρατικό φρόνημα. Μετά την κατοχή, ο αυταρχισμός, η αστυνομοκρατία και οι διώξεις του μετεμφυλιακού κράτους τον βρήκαν πάντοτε αντίπαλο στις δικαστικές αίθουσες, αλλά και στην πολιτική.

Στην επταετία της δικτατορίας ο δικηγόρος Ευάγγελος Γιαννόπουλος είχε το σθένος και τη γενναιότητα να υπερασπίζεται στα έκτακτα στρατοδικεία τους νέους, που συλλαμβάνονταν, βασανίζονταν και κατηγορούνταν για δράση κατά του καθεστώτος. Δεν δίστασε σε καμιά στιγμή να υπερασπίζεται τους πολιτικά διωκόμενους νέους αγωνιστές, έχοντας ταυτόχρονα πλήρη επίγνωση ότι το καθεστώς δεν θα άντεχε και δεν θα συγχωρούσε τέτοια ανοικτή και δημόσια δράση, καταγγελία και ανυπακοή. Ότι θα συλλάμβανε και τον ίδιο και θα τον οδηγούσε στην εξορία – όπως κι έγινε.

Η αγαπημένη σύζυγός του Ντιντή, επί πολλές δεκαετίες μαζί του σε όλους τους αγώνες, ως άξια σύζυγος, αλλά και ως εμπνευσμένη και ικανή συναγωνίστρια.

Μέλος του ΠΑΚ και ιδρυτικό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος έχει ξεχωριστή θέση και κεντρικό ρόλο στην ιστορία και τη νικηφόρο πορεία της μεγάλης δημοκρατικής και προοδευτικής παράταξης. Σε κρίσιμες στιγμές, όπως το 1989 ο λόγος και η δράση του τον ανέδειξαν σε στυλοβάτη του Κινήματος. Στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν ένας από τους πιο εργατικούς υπουργούς και για εμένα ένας από τους πιο χρήσιμους συνεργάτες σε όλη τη δραστηριότητά μου και στο υπουργικό συμβούλιο. Η γνώμη του είχε πάντοτε αξία. Ο χώρος της δικαιοσύνης του χρωστά πολλά από τη θητεία του στο υπουργείο Δικαιοσύνης μεταξύ 1996 και 2000, αλλά το ίδιο και οι κοινωνικοί χώροι. Ήταν εκείνος, που με την ανάληψη της εξουσίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως υπουργός Εργασίας έφερε τον άνεμο της Αλλαγής στο συνδικαλιστικό κίνημα και τις εργασιακές σχέσεις.

Η ενότητα της δημοκρατικής παράταξης, η ενότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η νικηφόρα πορεία και προοπτική του στο μέλλον ήταν πάντοτε πρώτη έγνοια του Ευάγγελου Γιαννόπουλου. Ήταν ανάμεσα στους πολιτικούς με την πιο πηγαία, γνήσια και αυθεντική επικοινωνία με τους πολίτες. Πάλεψε με όλες του τις δυνάμεις και ήταν πάντοτε παρών σε όλες τις μάχες του Κινήματος. Ο λαός τον τίμησε σε πολλές εκλογικές αναμετρήσεις γιατί έβλεπε σ' αυτόν έναν δικό του άνθρωπο. Έναν πολιτικό, που μετασχημάτιζε τις λαϊκές αγωνίες σε μαχητικό και προοδευτικό πολιτικό λόγο. Που έλεγε αλήθειες. Που αγωνιζόταν για τις ιδέες του. Που δεν απέφευγε την αντιπαράθεση, όταν χρειαζόταν. Που τολμούσε να είναι πάντοτε και σε όλους μη αρεστός, όταν χρειαζόταν. Και που δεν ήταν μόνο λόγια, αλλά μοχθούσε και πετύχαινε τους στόχους του.

Όλα όσα πίστεψε και για τα οποία αγωνίστηκε ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος, η Δημοκρατία, η λαϊκή κυριαρχία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, μόνο τα τελευταία 30 χρόνια άρχισαν να θεωρούνται αυτονόητα στην Ελλάδα. Δεν ήταν έτσι πάντοτε.

Κι αν δεν είναι πλέον σήμερα πιεστικά και μείζονα ζητούμενα, αν φαίνονται σήμερα αυτονόητα για όλους και ιδιαίτερα για τη νέα γενιά, αυτό συνέβη γιατί πολλοί αγωνίστηκαν με κίνδυνο και προσωπικό κόστος. Ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος ήταν κορυφαίος ανάμεσα σ' αυτούς. Όταν οι περιστάσεις το απαιτούσαν δεν καταδεχόταν να περιοριστεί στην ασφάλεια και τη σιγουριά των όσων με κόπο είχε κατακτήσει. Ήταν άνθρωπος του ρίσκου, ήταν άνθρωπος της τόλμης.

Με τη συνέπεια και την ακάματη δράση του, έδωσε ένα παράδειγμα κι ένα δίδαγμα στους νεότερους. Πως τίποτα δεν χαρίζεται. Πως όλα κατακτώνται με αγώνα. Και πως ο αγώνας για την ειρήνη και την πρόοδο, για τη διεύρυνση και εδραίωση της Δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας δεν πρέπει να σταματά ποτέ γιατί πάντοτε υπάρχουν και θα υπάρχουν νέοι κίνδυνοι και νέες προκλήσεις.

Ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος θα λείπει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα λείπει από τον ελληνικό λαό. Θα λείψουν ο εύστοχος λόγος, η σπάνια αμεσότητα, οι αλήθειες που έλεγε με λόγια κοφτά. Θα μας λείψει η οξυδέρκεια και το ιδιαίτερο προσωπικό του χιούμορ, που έκανε τα σχόλια, τις απόψεις και τις θέσεις του να συζητούνται και να έχουν απήχηση σε όλη τη χώρα. Θα μας λείψει η φυσική παρουσία και η δράση του Ευάγγελου Γιαννόπουλου. Όμως, πάντοτε και προπαντός την ώρα του αγώνα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα τον θυμάται. Θα είναι μαζί με όλους μας. Θα μας συντροφεύει στη σκέψη μας. Θα εμπνέει τη δράση μας. Αιωνία του η μνήμη».